

ПРОБЛЕМА ОПТИМІЗАЦІЇ СПІВВІДНОШЕННЯ ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В МЕХАНІЗМІ ІНВЕСТУВАННЯ

Салтикова Г.В., Карпенко І.В.
Сумський державний університет

Регулювання інвестиційної діяльності є важливою частиною фінансової політики, адже від обсягу вкладених інвестиційних ресурсів та рівня ефективності їх використання в тому числі залежить економічне зростання країни, підвищення технічного та технологічного рівнів виробництва, поліпшення галузевої та територіальної структури виробництва, що спричиняє підвищення якості виробленої продукції, конкурентоспроможності, зменшення імпорту і в кінцевому результаті втілюється у зростанні ВВП.

Державне регулювання інвестиційної діяльності є необхідною передумовою реалізації економічної, науково-технічної та соціальної політики. Однак, обмеженість ресурсів фінансування інвестиційних вкладень ставить під загрозу забезпечення державою розвитку нових виробництв і виконання соціальних та інвестиційних програм. Для вирішення даної проблеми в багатьох країнах перевага надається децентралізованому регулюванню інвестиційної діяльності, яка націлена на відмову від практики втручання держави в інвестиційний процес, зняття бар'єрів входу інвесторів на ринок капіталів.

За сучасних умов децентралізоване регулювання, де провідна роль у виборі пріоритетів науково-технічного розвитку належить суб'єктам господарювання, а держава лише створює сприятливі умови для їх діяльності, виділяє фінансові ресурси для втілення інновацій, володіє більшим потенціалом стимулювання розвитку наукової та інвестиційно-інноваційної сфери.

Однак, водночас виникає питання необхідності та масштабу зовнішнього контролю. Ймовірність появи великої кількості інвесторів та учасників інвестиційної діяльності різних форм власності, регулювання ризиків, залучення до інвестування різних джерел потребують державного управління. [1]

Важливою проблемою активізації інвестиційного процесу, забезпечення стабільних темпів економічного зростання є ефективна взаємодія державного та децентралізованого механізмів регулювання інвестиційної діяльності. Потреба оптимізації їх співвідношення обумовлюється специфікою економічних відносин, що складаються на сучасному етапі розвитку суспільства.

Держава залучається в інвестиційну сферу з метою підвищення ефективності інвестиційної діяльності, створення відповідного інвестиційного клімату та умов для розвитку інфраструктури інвестиційного ринку, а також законодавчо-правової бази в галузі інвестування. [2]

Таким чином, сьогодні необхідне балансове співвідношення централізованого та децентралізованого регулювання інвестиційної діяльності, при якому держава б контролювала, але не ставила жорстких рамок, механізм інвестування, який би забезпечував розвиток всіх сфер народного господарства та економічне зростання країни в цілому.

Перспективним напрямком еволюції інвестиційних відносин представляється інвестиційне партнерство, що передбачає підвищення ролі держави в інвестиційному процесі через координацію зусиль усіх його учасників та урахування їх інтересів. [3]

Необхідність посилення активного впливу держави в інвестиційній сфері, у тому числі через реалізацію інвестиційних проектів у рамках державно-приватного партнерства, на сучасному етапі пов'язана із погіршенням інвестиційного клімату та загальним зниженням інвестиційної активності в країні у зв'язку з нещодавною кризою та повільними темпами відновлення інвестиційної діяльності в посткризовий період.

Механізм інвестиційного партнерства є дієвим інструментом, який держава може ефективно використовувати для розв'язання таких актуальних проблем, як залучення значних додаткових фінансових ресурсів. Поєднання активів держави з інвестиційними ресурсами приватного сектора дозволить підвищити ефективність інфраструктурних проектів та використати потенціал, який знаходиться в розпорядженні суспільства.

Як показує економічна практика, зайве державне втручання в інвестиційний процес, так само як відсторонення держави від регулювання ринку інвестицій ведуть до застою інвестиційної діяльності. Тому необхідне поєднання різних методів регулювання, яке забезпечувало б безперервний приплив інвестицій в реальне виробництво з метою досягнення економічного зростання країни.

1. Косов, Н.С. Повышение действенности государственного регулирования инвестиционной сферы. – Тамбов : Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2007.–124 с.

2. Решеveckь Олеся. Державне регулювання інвестиційної діяльності // Вісник Національної Академії наук. – 2006. -№1. – с. 235.

3. Вовчак О. Д. Інвестування: Навчальний посібник. – Львів: Новий світ, 2006. – 544 с.